

Ézs 52,13-15 A felséges és dicsőséges Szolga

Db., 2021. 08. 15. (v)

Ige:

Olvassuk el Ézs 52,13-15.

Folytatjuk a testben megjelent Istenről, azaz J. Kr.-ról a sorozatot. Ismét Ézsaiás prófétától olvastunk Igét, ami most J. Kr.-ról mint a felséges és dicsőséges Szolgáról szól. Őt az emberek annak idején leköpték, megverték, kicsúfolták, és a többség még most is semmibe veszi, mellőzi vagy gyalázza. Jézus mégis: *jó szerencsés lesz, magasságos, felséges és dicső lesz nagyon.*

Ézsaiás könyvének a 49. részétől az 57. részig J. Kr.-ról, mint az Úr szolgájáról van szó. E részekből már negyedszer olvastunk Róla emelkedett hangú próféciákat. Szokták ezt az Úr szolgájáról szóló énekeknek is nevezni. Négy ilyen ének van. Az első hármat már olvastuk korábban, most pedig a negyediket.

Az első ének Ézs 42,1-7, bemutatja az Úr Szolgáját: *Ímé az én szolgám, ... az én választottam, a kit szívem kedvel, ... Nem kiált és nem lármáz, és nem hallatja szavát az utcán. Megrepedt nádat nem tör el, a pislogó gyertyabelet nem oljja ki...*

A második ének Ézs 49,1-6. A Szolga látszólag hiábavaló fáradozásáról szól: *Hiába fáradoztam, semmire és haszontalan költöttem el erőmet; de az Úrnál van itéletem, és jutalmam Istenemnél.*

A harmadik ének Ézs 50,4-10 Urunk önkéntes szenvedéséről szól: *Hátamat odaadám a verőknek, és orcámat a szaggatóknak, képemet nem fődöztem be a gyalázás és köpdösés előtt.*

A negyedik ének, amit most olvastunk, a felséges és dicsőséges Szolgáról szól.

13. v.: *Ímé, jó szerencsés lesz szolgám, magasságos, felséges és dicső lesz nagyon.* Eljön az idő, amikor ez szó szerint beteljesedik. Nem számít, hogy ebből most még szinte semmi sem látszik. Nem számít, hogy Isten és J. Kr. sokak szemében most is megvetett, nem törődnek vele, mert egyszer mégis *jó szerencsés lesz*, és elnyeri jutalmát. Aki *hátát odaadta a verőknek, és orcáját a szaggatóknak, képét nem fődözte be a gyalázás és köpdösés előtt*, egyszer *magasságos, felséges és dicső lesz nagyon.* Erről maga Isten gondoskodik.

Örömmel és hálával telik meg a szívünk, amikor erre gondolunk, és egyúttal biztatás is a számunkra, hogy nekünk is érdemes az Urat szolgálni, mert meg van írva: **Ján**

12:26 *Aki nekem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is: és aki nekem szolgál, megbecsüli azt az Atya.*

14. v.: *eliszonyodtak Tőled sokan*

Miért iszonyodtak el Tőle? Azért, mert *oly rútv, nem emberi volt ábrázata, és alakja sem ember fiait volt.* Mit jelent ez? Semmiképpen nem azt, hogy a mi Urunk rútnak, nyomoréknak született, hanem azt jelenti, amiről **Ézs 53. r.**-ben olvastunk. *Pl., megsebesítettet bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért. Az Úr mindnyájunk vétéket ő reá veté, és kizoztatott. És az Úr akarta őt megrontani.* Urunkban az Atya gyönyörködött, de amikor a bűneinkért szenvedett, amikor megkorbácsolták, véresre verték, összetörték, leköpdösték és megfeszítették, akkor az ábrázata rútv lett, szinte nem emberi. Alakja összecsupklott a kereszt hordozása alatt. Valóban iszonyatosan nézett ki. És ekkor sokan megutálták és elhagyták. *Eliszonyodtak Tőle sokan.*

De most is sokan iszonyodnak J. Kr.-tól, és attól az úttól, amin Ő járt. Bizony néha mi, hívők is eliszonyodunk a nehézségektől, a szenvedésektől és a próbáktól. Az Ő szenvedései sokkal nagyobbak voltak, de Ő nem fordult hátra. Nem hátrált meg. A nehézségek és próbák, amiktől a lelkünk iszonyodik, tulajdonképpen arra valók, hogy Isten minket is eljuttasson abba a dicsőségbe, amibe J. Kr.-t is felmagasztalta.

Olvassuk el Róm 8:17-18 és 2Kor 4:17-18

A mi Urunk Isten ígéretére nézett, ami akkor még láthatatlan volt. **Zsid 12,2-3:** *az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett, s az Isten királyi székének jobbára ült. Gondoljátok meg azért, hogy ő ily ellene való támadást szenvedett el a bűnösöktől, hogy el ne csüggedjetelek lelkeitekben elalélván.*

Más szavakkal: Ő elszenvedte a keresztben a halált. De mivel arra az öröme gondolt, ami rá várt, nem törődött a szégyennel, amit a keresztben való kivégzés jelentett. Most pedig elfoglalta a helyét Isten trónjának jobbján. Gondoljunk Jézusra! Türelmesen elviselte, amikor a bűnös emberek gonoszul bántak és macacsul ellenkeztek vele. Ha erre gondolunk, akkor nem csüggedünk el, nem fáradunk bele az élet terheibe, a munkánkba, és nem veszítjük el az örömünket sem.

14a, 15a Miképpen – akképpen

Miképpen eliszonyodtak tőled sokan – Akképpen ejt ámulatba sok népeket.

Miért iszonyodtak el a sokan J. Kr.-tól? Eliszonyodni = megdöbenni, elborzadni.

Ennek más volt az oka a zsidók, és más a pogány népek esetében. **1Kor 1:22-25**

Mert egyfelől a zsidók jelt kívánnak, másfelől a görögök bölcsességet keresnek. Mi pedig Krisztust prédikáljuk, mint megfeszítettet, a zsidóknak ugyan botránkozást, a görögöknek pedig bolondságot; Ámde maguknak a hivatalosoknak, úgy zsidóknak,

mint görögöknek Krisztust, Istennek hatalmát és Istennek bölcsességét. Mert az Isten bolondsága bölcsőbb az embereknél, és az Isten erőtelensége erősebb az embereknél.

A zsidók azért iszonyodtak J. Kr.-tól, mert számukra botránkozás volt a kereszt. Nem csak a testében meggyőzött és összetört Jézus volt megdöbbenő és borzalmas, hanem még inkább az, amit a keresztre feszítés jelentett egy zsidó ember számára.

5Móz 21:22-23 *Ha valakiben halálos ítéletre való bűn van, és megölik, és felakasztatod azt fára: Ne maradjon éjjel az ő holtteste a fán, hanem tedd el azt még azon a napon; mert átkozott Isten előtt aki fán függ.* A zsidó nép ennek alapján Jézust átkozottnak tekintette. Halálos bűne szemükben az istenkáromlás volt, mivel Isten Fiának mondta magát. A főpap emiatt ítélte halálra, emiatt szegezték fára, és a mózesi törvény alapján igazolva látták, hogy Jézus nem lehet a Messiás, mert Isten Fia nem követ el bűnt, és nem átkozott, hanem áldott.

A zsidók jelt kívántak. Jézus sok jelt mutatott nekik, és mikor a kereszten függött, azt a jelt kívánták, hogy mutasson erőt, szálljon le a keresztről. Ha ezt megteszi, akkor hisznek Benne, hogy Ő az Isten Fia. **Máté 27:40b** *ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!* Mivel Urunk a kereszten maradt, és meghalt, ezért iszonyodva, borzadva tekintettek Rá, mint erőten nagy bűnösre, mint átkozottra.

De amiképpen eliszonyodtak, akképpen ejti a zsidó népet ámulatba, amikor kiderül, hogy mégis Jézus a Messiás, Ő az Isten Fia. Amikor megértik, hogy nem a saját bűne miatt került a keresztre, nem a saját bűne miatt lett átkozott, hanem éppen az ő bűneik miatt. Amikor majd megértik, amiről az **Ézs 53.** rész szól. Pl., **53,8b:** *hogyanéppen bűnéért lőn rajta vereség?! A zsidó nép bűnéért is!* **Ézs 53,12:** *életét halálra adta.* Vagyis önként tette le az életét, és halála helyettes áldozat volt. Halála nem gyengeséget jelent, hanem szeretetének az erejét. Ha ezt nem teszi, mind elvesztek volna, az egész zsidó nép! Mekkora lesz a megdöbbenés, a felismerés!

Olvassuk el Zak 12,10-14. Hadadrimmon egy helység volt a Megiddó síkságán, ahol meghalt Jósiás, az utolsó istenfélő király. Siratták, mert halála után a zsidó népre ítélet, a babiloni fogság következett. Az ezeréves királyság elején Izrael felismeri, hogy mit tettek Jézussal, hogy még azután sem fogadták el, miután feltámadott, és a Szt. Sz. bizonyosságot tett Róla. Amikor majd rádöbbennek, hogy nagyobb tragédia következett Jézus elvetésével, mint Jósiás halálával, mert a babiloni fogság 70 évig tartott, de Kr. után a zsidó nép szétszórása csaknem 2000 évig. A babiloni fogság után felépült a templom, és köztük lakott az Úr, de J. Kr. elvetése után a mai napig sincs templom, és nincs Istennel közösségük.

Tehát amilyen nagy volt az eliszonyodásuk, olyan nagy lesz az ámulatuk, a döbbenet, mikor felismerik, hogy mit tett értük a Messiás Jézus a kereszten.

Olyan nagy lesz a döbbenetük és ámulatuk, mint József testvéreinek, amikor világossá vált előttük, hogy az az uralkodó, aki előtt földig hajoltak, akitől az életük és megmaradásuk függött, az a férfi éppen az ő gyűlölő, megvetett és ezüstpénzért eladott testvérük, József. Mennyire ámulnak, hogy József nem állt bosszút, sőt őket vigasztalta, a szívükre beszélt, hogy Isten akarta ezt így, az ő megmaradásukért. Azt **olvassuk 1Móz 45,1-8.** Ilyen lesz majd a döbbenet, amikor az ezeréves királyság elején megismeri Izrael népe Jézust, az Isten Fiát.

A népek, a pogányok azért iszonyodtak el Jézustól, mert számukra a kereszt bolondság volt. A pogány népek egyetlen bálványistenről sem tételezték fel soha, hogy képes lenne meghalni az emberért. A pogányok istenei „bölcsbben” jártak el. Ők nem az ember megváltásában hittek, hanem a megváltoztatásában. Abban, hogy neveléssel, oktatással és tudománnyal az ember egyre jobb és tökéletesebb lesz. A keresztihalált bolondságnak, felháborító barbárságnak tartották és tartják most is. De mire jutott az emberiség a bölcsességével, a tudományával? Nem kell magyarázni, nézzünk szét, és látjuk. Az okos ember balgataggá lett, és erkölcsileg a pokol fenekéig süllyedt!

Milyen nagy lesz a döbbenet, amikor majd az Antikrisztusra, a fenevadra hallgatnak, és minden összeomlik. Milyen nagy lesz a népek ámulata, amikor J. Kr., a Megfeszített megjelenik nagy hatalommal és dicsőséggel. Akkor megrendülnek, és elismerik, hogy amit ők bolondságnak tartottak, az Isten örök bölcsessége. A saját bölcsességük és tudományuk neveltségessé válik, J. Kr. pedig dicsőséges lesz!

Befejezésül imádkozzunk!

Menyei Atyánk! Mint Krisztusban gyermekeid hálaadással köszönjük, hogy világosságot gyújtottál a szívünkben, és felismerhettük, hogy az a Jézus, Akit a vallásos és a hitetlen világ egyaránt megvetett, az a Jézus a Kr., a Te Fiad, a mi megváltónk. Hála Neked, hogy mi már olyan sok mindent hallottunk Róla, és megértettük, miért volt szükség a szenvedésére, a keresztre. Köszönjük, hogy számunkra a kereszt nem botránkozás, és nem bolondság, hanem a Te szeretetednek, hatalmadnak és bölcsességednek a bizonyítéka. Köszönjük, hogy minket már most ámulatba ejtetél, és már most az imádóid lehetünk! **Ámen**
Végül énekeljük el a **103. sz.** éneket: *Áldd most az ég urát...*